

нозете на коне и ~~непокорни~~ ^{мешащи} барабани забиха ~~както~~ тържествено,
 Мръби затръбиха в луда ~~и~~ превара.

На чело издеше цар Калоян заобиколен от войводите си.

От лявата му страна издеше плененият император.

Очите на всички бяха впити със злорадо любопитство в латинеца. С потъмняло от болка и унижение лице, Бодуен бе свел поглед надолу. Слънчевите лъчи изтръгваха искри от бляскавото сребро на ризницата и ~~набедрениците~~ ^{на бедрата} му. Аленото перо на шлема се вееше като пламък над сведената му глава. На лявото му бедро висеше меч със златна дръжка, обсирана с безценни камъни. Огромният му кон, облечен в наметка от червен сатен, който стигаше чак до земята, бавно и надменно пристъпваше с тежките си копита. От време на време животното разтърсваше посребрените си юзди и дългото бяло перо, прикрепено на главата му. Зад тях се точеше безкрайна върволица ^с царска ^{после} войска, ~~която~~ ^{накрай} ~~която~~ ^{избори} следваха коли с плячка, ~~които~~ ^{които} ~~които~~ ^{които} пленени кръстоносци. Върху лъскавите им шлемове слънцето се отразяваше като в огледало. Бодрите, ~~бодрите~~ ^{бодрите} ~~бодрите~~ ^{бодрите} пееха симеоновата песен...

От време на време Калоян се навеждаше и казваше по някоя дума на императора. Служеше си с ромейски думи и няколко ^{много} латински слова, които бе научил ^{много} ~~от~~ преписката си с папата, но повече се обясняваше с ръце. Показваше му столицата си, трите укрепени хълма, Хемуса? В далечината се чуваше непрестанния ^{бъ} ~~звон~~ ^{звон} на всички търновски камбани...

А в това време, ^{срещу} ~~между~~ ^{срещу} тълпата, една нежна стройна жена, с пламтяща нежност диреше между първите редици конници. Когато зърна княз Йоан усмихнат, с ожурено от вятъра лице, бузите й пламнаха като ~~като~~ ^{като} ~~като~~ ^{като} макове. С бързо движение тя хвърли китката си и се скри между тълпата. Князът трепна, улови трендафила, който падна върху гърдите му и се засмя. Но не посмя да се обър-